УДК 378:004]:373.3

Нечипоренко К.П.,
Київський університет імені Бориса Грінченка

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ЗАСТОСУВАННЯ ВЕБ-ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

У сучасних умовах реформації системи освіти високі вимоги висуваються до особистості педагога, до рівня його професійної підготовки. Вчитель, викладач, наставник сьогодення покликаний бути всебічно обізнаним, володіти ґрунтовними знаннями з багатьох наук та навичками застосування нових педагогічних технологій у своїй діяльності.

Освітній процес у вищій школі повинен розглядатись як творчий процес створення нового унікального інтегрованого контенту. Компетентний вчитель має володіти навичками медіа-грамотності та активно застосовувати їх для створення медіа-продукції, яка буде своєрідним портфоліо молодого педагога. В реалізації поставлених завдань допомагають Веб-технології.

Веб-технологія – це поняття, яким користуються у разі позначення ряду технологій та сервісів Інтернету [1, с. 19]. Т. О'Рейллі зазначає, що Веб-технологія – це методика проектування систем, які шляхом врахування мережевої взаємодії стають краще залежно від збільшення їх користувачів [1, с. 19]. Веб-технології включають такі основні блоки як інструменти, до яких можна віднести сервіси Веб 2.0, Веб 3.0, Веб 4.0, Веб 5.0 та ін.; методи, наприклад, методи дистанційного навчання та Веб-квест; архіви відомостей та даних, які загалом концентруються в електронних бібліотека тощо.

Нині технології Веб 2.0, Веб 3.0, Веб 4.0, Веб 5.0, Веб 6.66 нагадують величезну корпорацію знань користувачів з різних куточків світу. Зазначені технології є не тільки способом подачі інформації, а й співпрацею зацікавлених користувачів у створенні інформаційно-комунікаційних ресурсів.

Веб 2.0 – це друге покоління мережевих сервісів Інтернету, які дозволяють користувачам спільно діяти (соціально взаємодіяти), з метою обміну

інформацією, створюючи в Мережі нові та використовуючи вже наявні інформаційні ресурси. За допомогою Веб 2.0 можна організувати таку спільну колективну діяльність, як: пошук та зберігання закладок; створення і використання медіа-матеріалів (фотографій, відео, аудіо записів ...); створення і редагування гіпертекстів; редагування і використання в мережі текстових документів, електронних таблиць, презентацій, карт, схем та інших документів. Принципова відмінність Веб 2.0 від Веб 1.0 – це її соціальна орієнтованість. Соціальні сервіси – це друга назва мережі нового покоління. Нові сервіси соціального забезпечення радикально полегшили процес створення матеріалів і публікації їх в мережі. Тепер кожен може не тільки отримати доступ до цифрових колекцій, а й взяти участь у формуванні власного мережевого контенту.

Вікіпедіа трактує Веб 3.0 як концепцію Інтернету, яка передбачає синтез сильних сторін Веб 1.0 і Веб 2.0: Інтернет-проекти, що об'єднують професіоналів, але побудовані за мережевим поліцентричним принципом.

Однією з версій визначення Веб 3.0 є концепція Менеджерів знань. Відповідно до цієї концепції, менеджер знань – це експерт конкретної галузі, який приносить у співтовариство Веб 2.0 якісно відібрану інформацію (Веб 1.0), тим самим позбавляючи користувача від пошуку та оцінки [3].

Веб 4.0 – високоякісний контент і сервіс, які створюються звичайними користувачами на технологічній платформі Веб 3.0.

У процесі фахової підготовки, зокрема під час практичних занять, майбутні вчителі початкової школи здобувають навички роботи з такими Веб-технологіями, як: Wiki-системи (Wikipedia), блоги і мікроблоги (Twitter, Blog.com), технології синдикації і нотифікації (RSS - Really Symple Syndication), соціальні мережі і системи соціальних презентацій (Facebook, MySpace, Linkedln, Odnoklassniki.ru), мультимедійні системи розповсюдження інформації (YouTube, iTunes; Scribd; SlideShare), системи машапу і бриколажу (Del.icio.us; SkypeMe; PingMe services; Yahoo Pipes), карти знань (Mindmaster, Bubbl.us, Cacoo), сервіси для створення власних освітніх Інтернет-продуктів: кросвордів, ігор, вікторин, тестів (Learningapps, Kahoot). Робота із зазначеними сервісами значно підвищує

рівень медіа-грамотності вчителя та дозволяє організувати навчальний процес у школі цікаво і захоплююче для учнів.

На основі проведеного аналізу сучасних освітніх тенденцій і основних Веб-технологій можна зробити висновок, що підготовка майбутніх учителів до застосування Веб-технологій на уроках у початковій школі є необхідною, адже це робить процес формування професійної компетентності динамічним і цікавим, дозволяє підвищити рівень знань і мотивацію молодших школярів до навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андронатій П.І. Комп'ютерні технології в освітніх вимірюваннях: навчально-методичний посібник / П.І. Андронатій, В.В. Котик. – Кіровоград: Лисенко В. Ф., 2011. – 144 с.
2. Бучинська Д.Л. Хмарно-орієнтовані сервіси для створення навчальних мультимедійних електронних освітніх ресурсів [Електронний ресурс] / Д.Л. Бучинська // Матеріали ІІІ Всеукраїнської науково-практичної Інтернет – конференції «Теоретичні та прикладні аспекти використання математичних методів та інформаційних технологій у науці, освіті, економіці, виробництві». – С. 121-124. – Режим доступу: http://elibrary.kubg.edu.ua/14358/1/D_Buchynska_VNPIK_NDLIO.pdf
3. Гуревич Р. Сучасні Веб-технології та їх використання в начальній діяльності ВНЗ [Електронний ресурс] / Роман Гуревич, Майя Кадемія. – Режим доступу: http://ito.vspu.net/intel/files/web_projects/sychasni_veb_tehnologii.ht